

Sygn. akt IV CNP 29/20

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 20 grudnia 2019 r., sygn. akt IX Ca (...)
w sprawie z powództwa J.W.
przeciwko Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa w W.
Oddziałowi Terenowemu w O.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli ewentualnie o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 maja 2021 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Niniejsza sprawa dotyczy zawarcia umowy dzierżawy nieruchomości państwowej z powódką, na podstawie trybu przewidzianego w przepisach ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zarzuty podniesione w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem sprowadzają się do naruszenia przepisów dotyczących procedury zawarcia umowy, co ostatecznie - zdaniem skarżącej - doprowadziło do

bezpodstawnego odmówienia jej możliwości zawarcia umowy. Żaden z zarzutów podniesionych w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem nie wydaje się jednak uprawdopodobniać w dostatecznym stopniu, by skarga mogła być uzasadniona. Wynika to zarówno z konkretnych zarzutów podniesionych w skardze, jak również z ogólnego kierunku argumentacji skarżącej. Po pierwsze, żaden z zarzutów podniesionych w skardze nie wydaje się odpowiadać pojęciu „niezgodności z prawem” w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, że sprzeczność z prawem, o której mowa w tym przepisie, oznacza sprzeczność o ewidentnym i poważnym charakterze. Sprzecznością z prawem w rozumieniu tego przepisu nie jest więc każda sprzeczność z prawem, lecz jedynie sprzeczność „kwalifikowana” - która jest na tyle poważna, by uzasadniać odpowiedzialność odszkodowawczą Skarbu Państwa za niezgodne z prawem orzeczenie. Żaden z zarzutów sformułowanych w skardze nie wydaje się odpowiadać tej przesłance. Podniesione kwestie były już przedmiotem dość obszernych uwag Sądu Okręgowego. Na tym tle (biorąc także pod uwagę argumentację zawartą w odpowiedzi na skargę) nie można także stwierdzić, by którakolwiek z tych kwestii mogła zostać rozstrzygnięta przez Sąd Okręgowy w rażąco niepoprawny sposób. Po drugie, nie ulega także wątpliwości (co zauważono zarówno w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jak i w odpowiedzi na skargę), z żadnego z przepisów mających zastosowanie w sprawie nie wynika, by skarżącej przysługiwało prawo do zawarcia umowy dzierżawy. Decyzja w tym zakresie stanowiła wynik autonomicznej decyzji właściciela nieruchomości (Skarbu Państwa działającego przez właściwą *statio fisci*). W konsekwencji, ogólna teza postawiona w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem pozostaje w znacznej mierze wątpliwa.

Z tych powodów należy uznać, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem jest oczywiście nieuzasadniona w rozumieniu art. 424⁹ k.p.c., a tym samym konieczna jest odmowa przyjęcia jej do rozpoznania.

ke